

ningsplatserna endast vore avsedda för hushållsavfall och alltså icke för bl. a. skrotbilar. Bortsett från att åtminstone en del större tätorter med renhållningsverk icke vägrar mottaga bilvrak synes ett klarläggande av frågan om rätt att deponera bilvrak på avstjälningsplats vara önskvärt.

I städerna tillgår kasserandet av en bil ofta så, att ägaren placerar bilen på en avsidig liggande gata, parkeringsplats eller annat lämpligt område i stadens utkanter och därefter avlägsnar alla identifieringsmärken. Gatukontoret eller polisen nödgas då ta hand om vraket och placera det på en avstjälningsplats, varpå renhållningsverket efter iakttagande av bestämmelsen om sex månaders förvaring av hittegoods låter försälja vraket på auktion.

Den till synes enklaste åtgärden för att komma till rätta med i denna motion påtalade missförhållanden synes vara att föreskriva, genom tillägg till 19 § 2 mom. vägtrafikförordningen, att avförande av motorfordon ur bilregistret icke får ske med mindre ägaren i samband med anmälan om definitivt avförande ur bilregistret bifogar intyg från bilskrotfirma, renhållningsverk eller föreståndare för avstjälningsplats eller annan vederhäftig och för här avsett ändamål lämplig person om att skrotbilen omhändertagits på ett tillfredsställande sätt.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta vidtaga lämplig åtgärd för avlägsnande eller minskande av de i denna motion anförda olägenheterna.

Stockholm i januari 1961

Eric Svenning

Erik Adamsson

Joh. Blidfors

Etty Eriksson

Einar Henningsson

Hugo Bengtsson

Nr 190

Av fröken *Elmén m. fl.*, angående *sänkt pensionsålder i vissa fall, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 158 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1961

Brita Elmén

John R. Anderson

Elias Jönsson

Ingrid Gärde Widemar

i Ingemarsgården